

en konstruktiv, fredelig anvendelse af det ydre rum.

Med hensyn til nedrustningsproblemet udtrykte præsidenten håb om en snarlig genoptagelse af de afbrudte afrustningsforhandlinger. Hvis forhandlingerne kunne genoptages, ville det være ønskeligt forlods at behandle to presserende ting, nemlig dels risikoen for, at en krig skal udbryde ved en misforståelse, dels faren ved de voksende lagre af atomvåben.

Eksistensen af raketvåben gjorde det nødvendigt, at nationerne hurtigt kunne forsikre hinanden om, at de ikke forberedte aggressive skridt — i særdeleshed i internationale krisesituationer, hvor ét lands forøgelse af sit forsvarsberedskab kunne blive misforstået af den anden part; risikoen for krig ved en misforståelse ville kunne reduceres ved indgriben fra et egnet FN-kontrolorgan, som skulle træde i funktion efter anmodning fra enhver nation, som ønskede at godtgøre sine fredelige hensigter. De Forenede Stater var for deres vedkommende rede til at underkaste sig en hvilken som helst international inspektion under den ene forudsætning, at den var effektiv og gensidig.

Præsidenten foreslog vedrørende spørgsmålet om de voksende lagre af atomvåben, at de nationer, der fremstiller atomvåben, øjeblikkelig nedsætter en ekspertgruppe til at udarbejde en plan for en kontrolleret indstilling af al produktion af spaltbart materiale til militære formål; så snart kontrolapparatet fungerede, ville produktionen kunne indstilles. Andre nedrustningsforanstaltninger kunne samtidig prøves.

USA var beredt til, i tilfælde af en indstilling af produktionen, sammen med Sovjetunionen at overføre betydelige kvanta spaltbart materiale til internationale lagre.

Den foreslåede ekspertgruppe ville tillige kunne overveje kontrolforholdsregler med henblik på fuldstændig afskaffelse af atomvåben.

Et afrustningsprogram uden inspektion og garanti ville forøge og ikke begrænse faren for krig. Den internationale kontrol med atomenergi og almindelig og fuldstændig afrustning kunne lige så lidt som den økonomiske udvikling af nye, uafhængige lande tilvejebringes ved at holde taler.

De Forenede Stater ville være rede til straks at mødes med repræsentanter for andre lande for at udveksle synspunkter om disse forslag.

Præsidenten udtalte endvidere, at han specielt havde undladt at nævne adskillige problemer, men dette betød ikke, at de ikke i høj grad vedkom USA og andre stater. De truende anslag mod Vestberlins indbyggers frihed og nedskydningen af en amerikansk flyvemaskine den 1. juli 1960 nævnte han som eksempler.

Præsidenten sluttede med at fremhæve den ædle tanke, der lå bag dannelsen af FN. Målet var ikke en super-stat over nationerne, men et verdenssamfund omfattende dem alle på grundlag af lov og ret og overvindelse af fattigdom, analfabetisme og sygdom.

Den jugoslaviske præsident *Josip Broz-Tito* understregede i sit indlæg i generaldebatten Jugoslaviens uforpligtede politiske linje. I modsætning til sidste år mødtes forsamlingen i år under forhold, hvor der var tilbøjelighed til at forøge spændingen i Øst-Vest-forbindelserne og til en genoplblussen af den kolde krig. Disse tendenser havde også fundet udtryk i nylige krav om at udstyre det tyske forbundsværn med atomvåben.

Under henvisning til topkonferencens sammenbrud udtalte præsident Tito, at verdens skæbne ikke kunne overlades til nogle få staters afgørelse. Problemerne vedrørte alle nationer og måtte behandles og løses i fællesskab af store og små lande.

Han beskæftigede sig indgående med, hvad han betegnede som det yderst akutte koloniproblem; mange kolonimagter og højt udviklede lande var uvillige til at erkende den uundgåelige historiske udvikling i Afrika og i andre underudviklede områder. De søgte at standse udviklingen, men dette førte til forværedede kriser og konflikter, såsom den fortsatte krig i Algier, begivenhederne i Sydafrika, udviklingen i Congo og, i et andet mønster, spændingen i Laos og situationen i forbindelse med Cuba. Han fandt, at Belgien havde et betydeligt ansvar for udviklingen i Congo, men kritiserede også FN's indsats, som ikke havde været tilstrækkelig effektiv, først og fremmest på grund af alvorlige undladelser og mangler